

Jadwiga Malinowska. Kl. II
w Staroseicach gm. Jarżarów.

407
255

Moje przeżycie wojenne.

Było to w zimie przed Bożym Narodzeniem. Jancia poszła do szkoły, a ja siedziałam przy piecu na stołeczku i wyrównywałam różne bityszone papierki zeszłego roku i przygotowywałam na choinkę. Wtedy przyszła Jancia z wielkim ptaczem i powiedziała, że widziata jak tatusia prowadzili zandarmi niemieccy z wielkim psem. Jancia mówiła, że

tatus ją zobaczył, popatrzył się na nią - kiwnął ręką i krzyknął - bądź zobrowa Janusia. Dalej pisać nie mogę, bo mi żal tatusia i muszę ptakać.

Poco pani takie zadanie karata mi pisać, że muszę wciąż ptakać. Mamusia zaczęła ptakać i ja ptakać tam. Wujemka mówiła żeby nie ptakać bo może tatus wróci i wzięta mnie i Janię do siebie i posita z mamusią

dowiedzieć się gdzie zaprowadzili tatusia. Mamusia wzięta koc, bo było bardzo zimno, chleb i chciała się zapytać czy można podać. Długo przekłamy z Janią na mamusię - a jak przyszła to nam opowiedziała, że nie pozwolili nie podać. Niemcy byli niedobrzy i nie przyjęli od mamusi nic powiedzieli, że co mi będzie potrzeba, to wszystko dadzą mi ^z wierzemiu. Myśmy pytały się dlaczego mamusia była

tak długo - to mamusia nam powiedziała, było na święta, bo nie miały
 że stała na drodze i widziała jak choinki i nie było wigilii. Po świętach
 wierli tatusia gdzieś autem. Potem dowie- zawierli tatusia do drugiego więzienia
 dziata się mamusia, że Gestapo wywiortło do Przemysła. Znowu musiata
 tatusia do więzienia do Dobromila. mamusia szukać, gdzie zawierli
 codziennie przekłyszmy, że tatus wróci. tatusia. Jak mamusia odszukała
 Mamusia ciągle próbowała i wzięła paczki tatusia znowu wzięła paczki, a ja
 ja z Jancią zostaliśmy w domu. Wczoraj zostawatam w domu, bo Jancia
 jak chciałam spać to nieraz płakalam, moja siostrzyeczka chodziła do szkoły
 że tatusiowi w więzieniu zimno, a ja tej klasy. Choć byłam młoda, bo
 idę do ciepłego łóżeczka. Najsmutniej mi miałam 5 lat sprzątałam w domu

i obywatelom ziemniaki. Z Przemysła
wywiezili tatusia do Tarnowa, tam
mamusia już często nie podróżowała, bo
było daleko, zresztą tatusia wywiezili
niedługo do Oświęcimia. Ucieszyliśmy się
bardzo, jak przypieczętowany list od
tatusia. Mamusia wysyłała paczki,
a ja mówiłam codziennie paciorek,
żeby tatuś jak najprędzej wrócił. Ale
tatuś nie wrócił. Baliśmy się nie
spać, bo napadali na Polaków

bandy ukraińskie. Mamusia
zachorowała i ciocia przyjechała
na zabrak. Strasznie płakałam, bo
ciocia nie chciała brać moich zaba-
wek, ani pieska Bobka, ani kotka
Mamusia. Ciocia mówiła, że wszystko
zostawiamy, to tego zabierać nie bę-
dzie. Gdy bardzo płakałam pozwoliła
ciocia wziąć mi 2 lalki, murzynków
stonie i kilka zabawek. Pojechaliśmy
~~na drugi rok~~ daleko do cici i zaczęłam

114
162

chodząc na drugi rok do pierwszej
klasy. Chciałam się nauczyć pisać,
żeby napisać do tatusia list, ale już
nie napisalam, bo tatusia wyrzucili
groźbą z Oswiecimia i od tej pory nie
nie wiemy. Teraz chodzę do II klasy,
chcę zdać do III i modłę się do Bori
żeby tatuś wrócił. Mam koleżankę
Alinę, której tatuś też był w Oswiecimiu
i nie wrócił. Mówimy-eryj tatuś prędzej
wróci. Wnet będzie 4 lata jak tatusia nie
ma.